

Su scheene Sache ...

Omm letzde Moondaach habb isch in de Kolonnade dess Kättche getroffe. Gude, Kättche, frooch isch se, warsde oikaafe?

Doo seetse: Gude, Honnes. Ja, isch habb Schelierzucker kaaft. De Schorsch hott merr acht Pund Quetsche mettgebroid unnd jertz will isch Mamelad draus mache. Awwer isch habb jertz alles unnd wollt grad hoom.

Kättche?, frooch isch nochemol, hosde e bissi Zeit? Doo kennde merr doch e Tass Kaffee drinke unnd e bissi mettenonner babbele. Was hälsden defoo?

Ja, seets Kättche, su vill Zeit muss soi.

Also sinn merr bein Bäcker in de Kolonnade gonge. Isch saach: Setz dich schunn emol hie, Kättche, isch holl zwaa Tasse Kaffee. Willsde ebbes esse?

Naa, naa, seets Kättche.

Doo habb isch zwaa Tasse Kaffee gehollt unnd habb misch beis Kättche gesetzt.

Donn habb isch gefroochd: Wo issen de Schorsch? Unnd wanner dehoom iss, was mähderrn su?

Dess Kättche hott meddem Leffelsche e bissi Milch in ihrn Kaffee geriehrd. De Schorsch mächt im Keller unnd uffem Speicher erum unnd rennt alls die Trebbe enunner unnd enuff. Unnd waaßde wasser mache dut?

Isch habb de Kobb geschiddeld. Naa. Was mähderrn donn?

Dess Kättche hott enn Schluck Kaffee genumme. Ihr zwaa misst emol driwwer geschwätzt hawwe, dass, wenn mir mol nimmi sinn, unser Kinner enn große Container kumme losse unnd alles was uns lieb gewese iss, enoischmeiße, weilse nix mett dem Zeisch oofonge kenne. War dess su?

Oh ja, gebb isch ze Antwort, dess iss noch garnitt su long her.

Ja, moonts Kättche, unnd de Schorsch hott sisich dess ze Herze genumme. Bevor die Kinner ebbes ewegg schmeiße schmeiß ischs liewer sellwer fort, hodder gesaad unnd jertz mähderrn doorum, dut alles in die Hond numme unnd duts widder oiroom. Dess iss ze schad, gugg dess hawwe merr vunn Berchdesgade mettgebroid unnd dess doo vumm Bayrische Wald, naa, dess werf isch nitt fort, dess dut merr in de Seel wieh, su scheene Sache unnd dess nitt unnd dess nitt ... unnd allsfort rennderr doorum unnd nix kimmt debei eraus.

Isch habb genickt. Lieb Kättche, isch fong su ebbes garnitt erst oo. Waaßde, ess dut wieh sisich dess vorzestelle, was die Kinner mett dene scheene Sache mache, awwer eischendlich konns uns joo egal soi, weil mir doodefoo nix mieh mettkrieh. Losse mache wasse wolle.

Eischendlich hosde recht, Honnes, seets Kättche. Wenn isch noochher dehoom bin, werr isch meddem Schorsch redde. Unser Kinner werrn schunn wisse was se ze due hawwe.

Jertz habb isch enn Schluck Kaffee genumme, weiler merr vorher ze heiß gewese iss. Saach emm aach enn scheene Gruß vunn merr.

Ja, seets Kättche unnd hott uff ihr Armbonduhr geguggd, ui jeh, bleib du noch e bissi sitze, isch muss jertz hoom. Machs gut, Honnes.

Gude, Kättche, saach isch, kumm gut hoom.

Eiern Honnes